

SILVIA BREABIN,
psiholog

Despre gloată... mediocritate și...

Uneori se întâmplă că ești nevoit să te supui deciziilor semenilor, vecinilor, unor decizii care nu-ți sunt specifice. O fi fiind Adolescența sau lucrurile pot fi explicate prin însușirile sufletești ale neamului nostru...

Înțeleg, mare este ispita de a adopta modul comportamental, stilul vestimentar și de conversație al colegilor, prietenilor tăi. În perioada adolescenței, tinereții, ai o dorință acută de a aparține unui grup. Alarmant este faptul că, odată încadrat într-un grup, ești înghițit de acea masă formată. O masă care este capabilă de exces de violență și de cruzime, de entuziasm și de panică. Simți că nu ești tu însuși. Ești altul, cu desăvârșire altul. Nu mai acționezi pe deplin conștient, de parcă ai fi contaminat cu un virus pentru care nu s-a găsit antidot. Dorința de a perfecționa calitățile personale este substituită de diminuarea și deteriorarea lor. Fii precaut! Aici își poate declanșa acțiunea Legea numărului – care ar putea fi Legea mediocrității: ceea ce este comun tuturor se măsoară după etalonul celor care posedă cel mai puțin.

Instituțiile politice au înclinația de a atribui noțiunii de „gloată” orice manifestări de protest în masă, care nu sunt sancționate de putere. Din punct de vedere psihologic, gloata poate fi definită ca o adunare de oameni, inițial neorganizată (sau care și-a pierdut organizarea), care nu are un scop comun bine conștientizat (sau care a fost pierdut) și, de regulă, caracterizată prin excitație emoțională.

Poseorul unei bogate experiențe asupra naturii maselor, G. Le Bon, i-a dat o interpretare foarte

exactă, constatând că oamenii, aflându-se în gloată, suferă o transformare radicală, își pierd autocontrolul și individualitatea, supunându-se unei legi primitive, iraționale, „despre unitatea psihică a gloatei”. El a desemnat câteva caracteristici ale gloatei:

- inferioritate mentală (în raport cu individul izolat);
- omogenitate (egalarea oamenilor în gloată);
- orientare într-un singur sens (prin sugestie și contagiune);
- comportament violent (vandalism, cruzime, care în altă situație ar fi fost inadmisibile).

Ar fi logic ca în acest moment să-ți adresez întrebarea: „Cât de frecvent te lași influențat de opiniile altora?”. Testul de mai jos te poate ajuta să înțelegi care este gradul tău de independență față de ceilalți în ceea ce faci, simți și gândești. Încercuiește cifra care reflectă cel mai bine situația ta. Cifra 1 indică dezacordul, iar 5 – acordul deplin. Examinează toate cele 10 enunțuri și pronunță-te în legătură cu fiecare dintre ele, chiar dacă îți va fi greu să accepți că lucrurile se întâmplă așa, și nu cum ai dori tu. Sinceritatea cu tine însuși este obligatorie!

Adună numerele încercuite. Dacă suma rezultată este cuprinsă între 10 și 20 de puncte, ești, se pare, o persoană independentă în modul de a gândi și de a acționa. Dacă te situezi între 40 și 50 de puncte, ești, probabil, nepermis de influențabil(ă) și poate că ar trebui să înveți să iei singur(ă) decizii, să te încrezi în ele și, cel mai important, să perseverezi în realizarea lor. Persoanele ce obțin între 20 și 30 de puncte au un grad mediu de rezistență la influențele celorlalți.

Calcularea punctajului și interpretarea rezultatelor

Nr.	Situații	Punctaj				
		1	2	3	4	5
1.	Când mă îmbrac, iau în considerare prognoza meteo.					
2.	Când nu vreau să fumez, dar mi se oferă o țigară, accept.					
3.	Când nu mă simt bine și cineva îmi spune că nu arăt prea grozav, mă simt și mai rău.					
4.	Când partenerul(a) dorește să meargă la film și eu nu vreau, mă răzgândesc.					
5.	Sunt la o petrecere; deși n-aș dori să consum băuturi alcoolice, când cineva îmi oferă un pahar, accept.					
6.	Când cineva îmi spune că îi place tunsoarea mea, încerc să mă tund la fel data viitoare.					
7.	Când cineva spune că ar trebui să mai slăbesc, țin seama de aceasta când mă mânc.					
8.	Dacă un prieten insistă, reușește să mă determine să jucăm cărți.					
9.	Pot fi ușor convins(ă) să fac dragoste, chiar dacă nu doresc.					
10.	Chiar dacă nu îmi e foame, pot fi convins(ă) să mănc.					